

<p> Mon jeg nu tør løfte hvert slør? Mærke den kraft jeg altid har haft? Føle den lykke der selv har en skygge? Dance på roser I strikkede hoser, mens grænserne sprænges og sindet – det længes. </p> <p> Hvor blev det af, alt det jeg ga’? Babymos-retter og søvnløse nætter, teenage-problemer, I ved hvad jeg mener. Alt blev leveret og fint balanceret mellem sød lille kone og sur/træt matrone. </p> <p> Kan jeg mon finde hende herinde, som har sat sine spor, som datter og mor og som helt lille pige drømte et rige, hvor regnbuen ender og ingen er fjender, med plads til at gro og tro på at tro? </p>	<p> Kan jeg endnu mon sanse, føle og danse til rytmer der kalder med vuggende baller og svingende patter, og pjatte med latter, drikke drinks med mango, forføres i tango med solbrændte arme og udstråle charme. </p> <p> Hvad skal jeg gøre, hvis mørket bli’r større? Uhyg’lige tanker, mens hjertet det banker, når døren den lukkes og lyset det slukkes? Hvor er så den styrke, jeg elsker at dyrke? Den er i det hele, hvis jeg husker at dele. </p> <p> ”Kvindefestkone” nyd hver en tone, vælg selv din alder, når maskerne falder. Føles det let? Eller er du for træt? Åh! Skønne kvinde og søde veninde. <u>Lige nu</u> er du atten, så nyd hele natten. </p>
--	--